

SA 1. LA CREACIÓ I EL SENTIT RELIGIÓS DE LA PERSONA HUMANA

1.2. LA CREACIÓ

La Bíblia comença amb el llibre del Gènesi i el relat de la creació. És un relat molt poètic que narra la creació que va fer Déu en sis dies.

Observa l'esquema sobre la manera com els hebreus entenien l'Univers:

Al principi, Déu va crear el cel i la terra. La terra era caòtica i desolada, les tenebres cobrien la superfície de l'oceà, i l'Esperit de Déu planava sobre les aigües. Déu digué:

-Que existeixi la llum.

I la llum va existir. Déu veié que la llum era bona, i separà la llum de les tenebres. Déu va donar a la llum el nom de dia, i a les tenebres, el de nit.

Hi hagué un vespre i un matí, i fou el primer dia. Déu digué:

-Que hi hagi un firmament enmig de les aigües, per a separar unes aigües de les altres.

I va ser així. Déu va fer la volta del firmament i va separar les aigües que hi ha a sota la volta de les que hi ha a sobre. Déu donà a la volta del firmament el nom de cel. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el segon dia. Déu digué:

-Que les aigües de sota el cel s'apleguin en un sol indret i apareguin els continents.

I va ser així. Déu donà als continents el nom de terra, i a les aigües aplegadas, el de mar. Déu veié que tot això era bo. Déu digué:

-Que la terra produeixi vegetació, herbes que facin llavor i arbres de tota mena que donin fruit amb la seva llavor, per tota la terra.

I va ser així. La terra produí la vegetació, les herbes de tota mena que fan la seva llavor i els arbres de tota mena que donen fruit amb la seva llavor. Déu veié que tot això era bo. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el tercer dia. Déu digué:

-Que hi hagi a la volta del cel uns llumeners per a separar el dia de la nit i assenyalar les festivitats, els dies i els anys, i que des de la volta del cel il·luminin la terra.

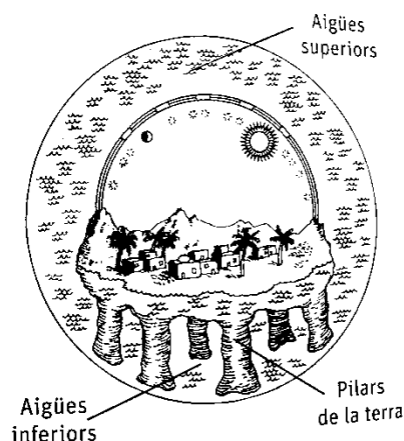
I va ser així. Déu va fer els dos grans llumeners: un de més gran que governés el dia i un de més petit que governés la nit; va fer també les estrelles. Déu els col·locà a la volta del cel perquè il·luminessin la terra, governessin el dia i la nit i separessin la llum de les tenebres. Déu veié que tot això era bo. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el quart dia. Déu digué:

-Que les aigües produeixin éssers vius que s'hi moguin i animals alats que volin entre la terra i la volta del cel. Déu va crear els grans monstres marins, els éssers vius de tota mena que es mouen dintre l'aigua, i tota mena d'animals alats. Déu veié que tot això era bo. Déu els beneí dient-los:

-Sigueu fecunds, multipliqueu-vos i ompliu les aigües dels mars, i que els animals alats es multipliquin a la terra. Hi hagué un vespre i un matí, i fou el cinquè dia. Déu digué:

-Que la terra produeixi éssers vius de tota mena: bestioles i tota mena d'animals domèstics i feréstecs.

I va ser així. Déu va fer tota mena d'animals feréstecs i domèstics i tota mena de cucs i bestioles. Déu veié que tot això era bo. (Gn 1,1-26)

Quin tipus de sentiments sobre la Creació transmet el relat? Quina sensació et queda sobre la Creació?

Fes una llista amb els elements de la natura creats en cinc dies. Com estan ordenats? On comença i on acaba la Creació?

Segons el relat, qui és Déu per a l'autor? Com relaciona Déu amb tot el que existeix? Què devia sentir l'autor envers aquest Déu que descobreix?

El fet de la Creació i els relats que hi fan referència han inspirat moltes manifestacions artístiques. Una de les més destacades és el sostre de la Capella Sixtina, pintada per Miquel Àngel. Observa les dues escenes.

Què representa cada escena?

Fixa't en l'escena de sota. Què creus que l'artista vol explicar de Déu?

Quins sentiments et provoca la contemplació d'aquesta obra?